

BÀI HỌC 9

MỤC VỤ TRONG HỘI THÁNH TÂN ƯỚC

CÂU GÓC: *“Sự tin đạo thanh sạch không vết, trước mặt Đức Chúa Trời, Cha chúng ta, là thăm viếng kẻ mồ côi, người góa bụa trong cơn khốn khó của họ, và giữ lấy mình cho khỏi sự ô uế của thế gian” (Gia-cơ 1:27).*

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: *Công vụ 2:42–47; 4:32–37; Ma-thi-ơ 25:38, 40; Công vụ 9:36; 2 Cô-rinh-tô 8:7–15; Rô-ma 12; Gia-cơ 2:1–9.*

Các câu Kinh Thánh được gọi là Sứ Mạng hay sự Ủy nhiệm Vĩ đại (Ma-thi-ơ 28:18–20) là một trong những câu được biết đến nhiều nhất trong Kinh Thánh, ít nhất là dưới mắt các Cơ Đốc nhân. Các câu này thường được mô tả là tuyên bố sứ mệnh của chúng ta và là nguồn cảm hứng cho tất cả các loại dự án truyền giáo. Thật vậy, được truyền cảm hứng từ các câu này, các Cơ Đốc nhân đã đi khắp thế giới để truyền bá phúc âm, đôi khi chính bản thân phải trả một giá thật đắt.

Và Đức Chúa Giê-su đã gởi gắm gì trong Ủy nhiệm Vĩ đại này? Câu trả lời là để quy nạp môn đồ, làm báp-têm và dạy người ta “giữ hết cả mọi điều mà ta đã truyền cho các người” (Ma-thi-ơ 28:20). Và, như chúng ta đã thấy trong các bài học trước, rất nhiều mệnh lệnh Đức Chúa Giê-su truyền đạt cho chúng ta liên quan đến mục vụ chăm sóc những cá nhân cần sự giúp đỡ, những người bị tổn thương, những phần tử không thể tự chăm sóc bản thân. Do đó, chúng ta cần nhớ rằng, Sứ mệnh Vĩ đại của Đức Chúa Giê-su ủy thác cho các môn đồ đầu tiên không phải là một nhiệm vụ mới hay là điều mà họ chưa từng nghe hoặc thấy bao giờ, nhưng đúng hơn chỉ là sự tiếp nối từ các mục vụ mà Ngài đã đang làm giữa vòng họ. Như vậy, khía cạnh giúp đỡ tha nhân trong sự giáo huấn của Đức Giê-su có thể được thấy rõ qua cuộc sống của các tín hữu của cộng đồng hội thánh phôi thai, như là một phần của nỗ lực chu toàn Đại Sứ Mệnh.

1. MỘT LOẠI CỘNG ĐỒNG MỚI

Sau khi Đức Chúa Giê-su thăng thiên và Đức Thánh Linh đến vào ngày lễ Ngũ Tuần, tập thể các tín hữu đã phát triển thật nhanh chóng và tạo ra hội thánh đầu tiên, là một loại cộng đồng mới cho những người theo Đức Chúa Giê-su, và lúc đầu được dẫn dắt bởi các môn đồ nguyên thủy của Ngài. Tuy nhiên, loại cộng đồng mới này không phải là thứ mà họ tự phát minh; đúng hơn, nó được xây dựng dựa trên giáo lý và chức vụ của Đức Chúa Giê-su và dựa trên lịch sử lâu dài của Kinh Thánh Hê-bơ-rơ và các tiên tri.

Xin đọc Công vụ 2:42–47 và 4:32–37. Bạn có thể xác định yếu tố chính nào trong những mô tả về cộng đồng hội thánh ban đầu?

Mặc dù có vẻ như dân Y-sơ-ra-ên đã không thể hoàn toàn thể hiện được hết bản thiết kế của Đức Chúa Trời cho một xã hội công bằng và rộng lượng, cộng đồng hội thánh sơ khai đã nghiêm túc noi theo chỉ thị rằng “nơi người chẳng nên có kẻ nghèo nàn” (Phục truyền Luật lệ Ký 15:4). Một trong những biểu hiện thực tế cho đức tin của các tín hữu đầu tiên là hành động chia sẻ tài nguyên vật chất của họ – thậm chí bán cả đất và đóng góp tiền bán được (Công vụ 4:34–5:2) – để đáp ứng nhu cầu của các tín hữu khác, cũng như là một phước lành cho những người bên ngoài cộng đồng, đặc biệt là qua mục vụ chữa lành (Công vụ 3:1–11, 5:12–16).

Tuy nhiên, cộng đồng này không phải là một xã hội không tưởng dưới bất kỳ góc nhìn nào. Khi số lượng tín đồ tăng lên, căng thẳng cũng gia tăng trong việc quản lý các tài nguyên tập thể, đặc biệt liên quan đến việc phân phối thực phẩm hàng ngày cho các góa phụ (Công vụ 6:1). Các sứ đồ trong vai trò lãnh đạo tự nhiên, vì muốn tập trung năng lực của mình vào việc rao giảng phúc âm, nên thấy cần tổ chức hàng ngũ lại để đối phó với hiện trạng thiếu tổ chức trong hội thánh.

Vì vậy, bảy người được chỉ định để chuyên lo các vấn đề thực tế của cộng đồng hội thánh. Đây có lẽ là sự công nhận đầu tiên về các mục vụ đa dạng và những khả năng khác nhau trong hội thánh; đồng thời, nó đã chứng minh tầm quan trọng của các mục vụ thực tế trong sinh hoạt của hội thánh cũng như trong các hoạt động truyền giáo. “Các nguyên tắc tương tự về công lý và sống đời tin kính, mà đã từng hướng dẫn những nhà cai trị của dân Chúa thời ông Môi-se và vua Đa-vít, cũng cần được tuân theo bởi những người được giao phó trách vụ coi sóc hội thánh Đức Chúa Trời trong việc truyền bá phúc âm.” – Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, trang 95.

Hãy cố gắng hình dung cộng đồng ban đầu đó giống như thế nào. Ngày nay, làm thế nào để chúng ta có thể phản ánh những nguyên tắc tương tự?

2. MỤC VỤ VÀ SỰ LÀM CHỨNG CỦA BÀ ĐÔ-CA

Khi hội thánh bắt đầu bành trướng – như Đức Chúa Giê-su đã tiên đoán “tại thành Giê-ru-sa-lem, cả xứ Giu-đê, xứ Sa-ma-ri, cho đến cùng trái đất” (Công vụ 1:8), các tín đồ mới gia nhập đã sốt sắng tiếp nhận niềm tin và mục vụ của Đức Chúa Giê-su. Trong số này có bà Đô-ca, còn được gọi là Ta-bi-tha, ở thành Gióp-bê. Bà rõ ràng đã nghiêm túc làm theo huấn lệnh của Đức Chúa Giê-su: mặc quần áo cho kẻ trần truồng là đang làm điều đó cho chính Ngài (Ma-thi-ơ 25:38, 40).

Đọc mô tả về bà Đô-ca và chức vụ của bà trong Công vụ 9:36. Làm thế nào để cuộc sống và chức vụ của bạn cũng được diễn tả theo một định dạng tương tự như câu này? Bạn muốn được mô tả như thế nào?

Dường như mục vụ của bà Đô-ca rất hiệu quả đến nỗi chân dung bà được phác họa là một “môn đồ” (Công vụ 9:36). Lòng trung tín, năng lực và sự chú tâm của bà vào người khác đã được truyền tụng ra xa hơn cả quê nhà của bà.

Sứ đồ Phi-e-rơ đang viếng thị trấn Ly-đa gần đó, và người dân thành Gióp-bê yêu cầu ông đến vì cái chết bất ngờ của bà Đô-ca (Công vụ 9:37–41). Khi đến Gióp-bê, sứ đồ Phi-e-rơ đã được chào đón bởi nhiều người từng được bà Đô-ca giúp đỡ qua mục vụ thiện nguyện của bà. Họ bùi ngùi đưa ông coi những bộ quần áo mà chính bàn tay nhân hậu của bà đã âu yếm may đơm, và chắc chắn họ cũng đã kể cho ông nghe nhiều giai thoại thú vị về cách bà ân cần tiếp trợ họ và những cá nhân khác.

Sau đó, sứ đồ Phi-e-rơ đã thống thiết cầu xin Chúa cho bà Đô-ca và, cả một phép lạ diệu kỳ, Đức Chúa Trời quyền năng vô đối đã thổi hơi hồi sinh cho bà. Tuy nhiên, không có gì đảm bảo rằng cuộc sống của những người cống hiến cuộc đời mình như bà Đô-ca để phục vụ tha nhân sẽ luôn diễn ra tốt đẹp. Như chúng ta đã thấy, chính bà cũng đã mắc bệnh và chết, và ông Ê-tiên, một trong những chấp sự đầu tiên được bổ nhiệm để chăm sóc cho các góa phụ trong hội thánh, cũng đã trở thành vị anh hùng tử đạo đầu tiên (Công vụ 7:54–60). Một cuộc đời phục vụ không phải là những bước đi khoan thai trên con đường lát thảm; đôi khi nó là con đường còn gồ ghề, đầy chông gai sỏi đá hơn nhiều.

Tuy nhiên, trong câu chuyện bà Đô-ca, Đức Chúa Trời đã sử dụng sự nhận biết tình yêu và quyền năng của Ngài, như được thể hiện qua cuộc đời và cái chết của bà, để tác động mạnh mẽ đến người dân Gióp-bê: “Việc đó đồn ra khắp thành Gióp-bê; nên có nhiều người tin theo Chúa” (Công vụ 9:42).

Sau khi bạn qua đời, liệu sự đóng góp của bạn có được thương tiếc như chức vụ của bà Đô-ca hay không? Bằng cách nào chúng ta có thể để lại một di sản tốt đẹp hơn, được xây dựng trên tấm lòng phục vụ? Những kỹ năng thực tế nào của bạn – chẳng hạn như kỹ năng may vá áo quần của bà Đô-ca – mà bạn có thể sử dụng để phục vụ người khác?

3. CHO TẶNG NHƯ LÀ MỘT CÁCH SAN SẺ

Sau khi cải đạo, sứ đồ Phao-lô nhận lấy sứ mệnh mang Phúc Âm đến thế giới dân ngoại. Thành công mà Chúa đã ban cho ông tạo ra những câu hỏi quan trọng về mối quan hệ giữa những người ngoại mới theo đạo và nguồn gốc Do Thái của Cơ Đốc giáo. Một hội đồng gồm các nhà lãnh đạo Cơ Đốc giáo người Do Thái và người ngoại đã họp tại Giê-ru-sa-lem để thảo luận về vấn đề này, và tìm sự hướng dẫn của Đức Chúa Trời cho những vấn đề phức tạp có liên quan. Cuộc họp và kết quả đã được ghi lại trong Công vụ 15.

Tuy nhiên, theo báo cáo của sứ đồ Phao-lô về cuộc họp ấy như được tường thuật trong chương 2 sách Ga-la-ti, ông đã thêm một yếu tố quan trọng khác vào những chỉ dẫn mà ông nhận được từ hội đồng Giê-ru-sa-lem. Các chỉ dẫn này nhắm vào chức vụ vẫn đang tiếp tục của ông giữa vòng dân ngoại: “Các người ấy chỉ dặn dò tôi phải nhớ đến kẻ nghèo nàn, là điều tôi cũng đã ân cần làm lắm” (Ga-la-ti 2:10).

Và chính cả nhân sứ đồ Phao-lô đã tiếp tục theo đuổi trọng tâm này (Công vụ 20:35) trong suốt sự nghiệp truyền giáo của ông. Giống như hội thánh đầu tiên ở Giê-ru-sa-lem, sứ đồ Phao-lô mở rộng tầm nhìn của cộng đồng Cơ Đốc giáo để đón nhận tất cả mọi tín hữu, tuyệt đối không kỳ thị một ai.

Xin đọc 2 Cô-rinh-tô 8:7-15. Sứ đồ Phao-lô liên kết sự ban cho cách rộng rãi với phúc âm như thế nào?

Sứ đồ Phao-lô cũng rút ra hai bài học trong Kinh thánh Cựu Ước để kêu gọi các tín hữu hãy rộng lượng và quan tâm đến các tín hữu của họ trong hoàn cảnh khó khăn. Ông đã trích dẫn câu chuyện Đức Chúa Trời chu cấp bánh ma-na ê hê cho dân Y-sơ-ra-ên ở nơi đồng vắng như một mô hình cho sự chia sẻ trong hội thánh và trong cộng đồng bao quanh (xem 2 Cô-rinh-tô 8:15). Ông cũng trích dẫn từ Thi thiên 112:9 – “Người đã rải ra, đã thí cho kẻ nghèo; Sự công bình của người còn đời đời” (2 Cô-rinh-tô 9:9).

Sứ đồ Phao-lô khuyến khích độc giả của các lá thư ông gửi đến các hội thánh nên có chủ định trong sự san sẻ. Ông dặn họ thường xuyên dành một phần thu nhập để dễ dàng dâng hiến khi chính sứ đồ hoặc ông Tít đến thăm hội thánh của họ để thu góp của dâng nhằm gửi về cho các tín hữu đang cần được giúp ở Giê-ru-sa-lem. Ông đã dùng ví dụ về một trong các hội thánh để khuyến khích các hội thánh khác nên có lòng quảng đại tương tự. “Bởi việc đó họ đã biết lòng rộng rãi của anh em, thì ngợi khen Đức Chúa Trời vì anh em từng vâng phục trong sự làm chứng về đạo Tin Lành của Đấng Christ, và vì có lòng rộng rãi về sự bố thí của anh em đối với họ cùng với mọi người” (2 Cô-rinh-tô 9:13).

Chúng ta nên đặt ưu tiên như thế nào trong sự san sẻ khi chúng ta không thể nào cho tặng hết được tất cả mọi mục tiêu hoặc nhu cầu kêu gọi sự ủng hộ của chúng ta?

4. YÊU THƯƠNG VÀ SỐNG TỐT ĐẸP THEO SỨ ĐỒ PHAO-LÔ

Thư của sứ đồ Phao-lô gửi cho hội thánh ở La Mã là một trong các lá thư được biết đến nhiều nhất nhờ sự giải thích cặn kẽ giáo lý vĩ đại nói về sự cứu rỗi bởi đức tin qua cái chết của Đấng Cơ Đốc. Nhưng sau 11 chương giảng dạy như vậy, tác giả đột ngột chuyển đề tài. Ông đưa ra một hướng dẫn thực tế cho cách yêu thương và cách sống tốt đẹp, dựa trên ân điển và tình yêu của Đức Chúa Trời được bày tỏ qua Đức Chúa Giê-su và câu chuyện phúc âm: “Vậy, hỡi anh em, tôi lấy sự thương xót của Đức Chúa Trời khuyên anh em dâng thân thể mình làm của lễ sống và thánh, đẹp lòng Đức Chúa Trời, ấy là sự thờ phượng phải lẽ của anh em” (Rô-ma 12:1). Đại ý, sứ đồ Phao-lô đang nói rằng, vì những gì Đức Chúa Trời đã làm cho chúng ta qua Đức Chúa Giê-su, đây là cách chúng ta nên sống.

Xin đọc và tóm tắt Rô-ma 12, đặc biệt chú ý các hướng dẫn về cách yêu thương và chăm sóc người khác, nhất là những cá nhân có nhu cầu.

Ở một khía cạnh nào đó, Rô-ma 12 giống như một bản tóm lược nhiều đề tài mà sứ đồ Phao-lô chú ý kỹ hơn so với các thư khác của ông. Ông bàn về các vai trò và ân tứ khác nhau trong thân thể hội thánh, gồm phục vụ và khuyến khích người khác, và san sẻ rộng rãi (xem câu 3-8). Tuy nhiên, không phải Cơ Đốc nhân chỉ nên làm các điều này mà thôi, nhưng còn phải làm cho chu đáo, với nhiệt tình và nhất là với tình yêu thương (xem câu 9-11).

Sứ đồ Phao-lô dùng các ý tưởng rất cụ thể để diễn tả một mô hình sống như vậy. Ông kêu gọi các tín đồ hãy nhẫn nại trong khó khăn và bất bớ, chăm sóc ai túng thiếu, làm người giải hòa ở bất cứ nơi đâu và bất cứ khi nào có thể được – và như chúng ta đã thấy trước đây – báo trả sự gian ác và bất công bằng lòng tốt, chiến thắng điều ác bằng làm điều thiện (Rô-ma 12:20, 21).

Chương này phát họa lối sống như một con người mới, phục vụ Đức Chúa Trời cách cá nhân cũng như cách tập thể trong cộng đồng đức tin. Sứ đồ Phao-lô dặn những tín đồ mới của Đức Chúa Giê-su rằng cuộc sống, các ưu tiên và hành động của họ nên được thay đổi, để báo đáp những gì Đức Chúa Giê-su đã làm cho họ bằng cái chết của Ngài trên thập tự giá, cũng như để phản ánh niềm hy vọng của họ nơi sự sống đời đời. Tuy họ đang sống trong một xã hội đầy áp chế và hung tàn ngay tại trung tâm của Đế quốc La Mã, sứ đồ Phao-lô chỉ dạy họ phải sống theo cách khác: “Đừng làm theo đời này, nhưng hãy biến hóa bởi sự đổi mới của tâm thần mình” (Rô-ma 12:2).

Để giúp bạn có thể yêu thương và sống tốt đẹp đúng theo ý nghĩa một người theo chân Đức Chúa Giê-su trong ngày hôm nay, bạn cần phải tránh những thái độ và hành động nào?

5. SỨ ĐỒ GIA-CƠ, “NGƯỜI CÔNG BẰNG”

Truyền thuyết Cơ Đốc giáo cho rằng sứ đồ Gia-cơ, em trai của Đức Chúa Giê-su, đã trở nên một người lãnh đạo của hội thánh sơ khai ở Giê-ru-sa-lem và cũng chính là chủ tịch cho hội đồng Giê-ru-sa-lem (Công vụ 15, cũng như Ga-la-ti 1 và 2). Nếu vậy, có lẽ ông là tác giả của bức thư mang tên Gia-cơ được lưu giữ trong Kinh Thánh.

Gia-cơ là một tên phổ biến vào thời ấy, nhưng nếu đó là cùng một người, ông cũng có thể là người lãnh đạo hội thánh được biết đến với cái tên Gia-cơ, “Người Công bằng”, gợi ý một nhà lãnh đạo khôn ngoan biết sắp xếp ưu tiên trong cách đối xử với người khác, và thường xuyên quan tâm tới những ai bị lãng quên hoặc bị chà đạp. Quyển sách mang tên ông đã được mệnh danh là “sách Châm ngôn của Kinh Thánh Tân Ước”, nhấn mạnh sự tin kính thực tế và lối sống khôn ngoan với tư cách là kẻ theo chân Chúa.

Tác giả của sách Gia-cơ đã nóng lòng nhắc nhở các độc giả Cơ Đốc của mình “Hãy làm theo lời, chớ lấy nghe làm đủ mà lừa dối mình” (Gia-cơ 1:22), và rằng tôn giáo có thực chất (trong sạch và bền vững dưới mắt Đức Chúa Trời) phải là một tôn giáo chú trọng sự quan tâm tới thành phần thiếu thốn và phần tử bị bức hiếp, và phải cương quyết cự tuyệt các ảnh hưởng băng hoại đến từ xã hội chung quanh (Gia-cơ 1:27).

Xin đọc Gia-cơ 2:1-9 và 5:1-5. Đối với giới giàu có, thái độ của sứ đồ Gia-cơ khác biệt thế nào với thái độ thông thường của hầu hết các xã hội? Sứ đồ có lời khuyên dạy cụ thể gì về cách đối xử với người giàu và người nghèo trong cộng đồng hội thánh?

Sứ đồ Gia-cơ lập luận rằng chúc tụng ai đó được sự tốt lành – thậm chí chúc họ được Chúa ban phước – sẽ không mang cho họ chút thoải mái nào nếu họ đang bị rét mướt và đói khát. Việc cung cấp thực phẩm và quần áo cụ thể sẽ hữu ích nhiều hơn trong việc biểu lộ và chứng tỏ sự quan tâm của chúng ta đối với họ, còn hơn tất cả những tình cảm cao quý và các lời chúc tụng tốt đẹp nhất (Gia-cơ 2:14-16). Sứ đồ Gia-cơ sử dụng ví dụ này để minh họa sự tương tác giữa đức tin và việc làm trong bối cảnh là mối quan hệ của chúng ta với Đức Chúa Trời. Ông cũng nhắc lại (Gia-cơ 2:8) những gì Đức Chúa Giê-su đã dạy về việc yêu thương người lân cận như chính mình, cho thấy điều răn này phải được tuân theo trong cuộc sống hàng ngày, phải được thể hiện qua sự phụng sự Đức Chúa Trời và tha nhân, không phải để được cứu rỗi nhưng bởi vì đó là phản ảnh tự nhiên của đức tin thật sự trong lòng.

Tại sao quá dễ dàng, ngay cả trong tiềm thức, để ưa chuộng người giàu hơn người nghèo?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Đấng Cứu Thế đã hy sinh mạng sống quý báu của mình để thành lập một hội thánh có khả năng chăm sóc những tấm lòng nặng trĩu muộn phiền, những linh hồn bị nhiều cảm dỗ. Một cộng đoàn của các tín nhân có thể nghèo, ít học và không ai biết tới; nhưng trong Đấng Cơ Đốc họ có thể làm một công việc trong nhà, trong khu phố, hay trong hội thánh và thậm chí ở ‘những vùng xa hơn’, mà kết quả của các việc làm ấy sẽ còn tồn tại đến đời đời.” – Ellen G. White, *The Desire of Ages*, trang 640.

Sự hào phóng không vị kỷ đã mang hội thánh lúc đầu vào trong một trạng thái vui khôn tả; vì các tín đồ lúc ấy biết rằng những nỗ lực của họ đã đóng góp đắc lực cho việc gửi thông điệp phúc âm cho những người còn trong bóng tối. Lòng nhân đức của họ làm chứng rằng họ đã không nhận được ân sủng của Đức Chúa Trời cách vô ích. Điều gì có thể tạo ra sự hào phóng nhân đức này nếu không phải là sự thánh hóa của Đức Thánh Linh? Trong mắt những người tin và không tin, đó là một phép lạ của ân điển.” – Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, trang 344.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Bằng cách nào cộng đồng hội thánh của bạn có thể trở nên giống như cộng đồng được mô tả trong một vài chương đầu của sách Công vụ các Sứ đồ? Cấp lãnh đạo hội thánh của bạn có thể thực hiện một số bước thực tế nào để khuyến khích hội thánh đi theo chiều hướng ấy?
2. Dựa trên một số nguyên tắc được thảo luận trong bài học tuần này, Giáo hội Cơ Đốc Phục Lâm hoàn cầu quy định cách tiền phần mười và tiền dâng được chia sẻ giữa các khu vực khác nhau trên thế giới. Loại hệ thống chia sẻ tài nguyên toàn cầu này mang lại các lợi ích nào?
3. Các chỉ dẫn cách sống, giống như được tóm tắt trong Rô-ma 12, chẳng hạn, có thực tế không, hay quá lý tưởng?
4. Gia-cơ 5:1–5 dùng lời lẽ cứng rắn như kiểu cảnh báo gay gắt của các tiên tri trong Cựu Ước. Tại sao lời lẽ cứng rắn lại thích hợp và cần thiết?

TÓM TẮT:

Được thúc đẩy bởi sứ mệnh Đức Chúa Giê-su đã ủy thác và quyền năng của Đức Thánh Linh, các môn đồ và các tín đồ sơ khai đã lên đường để quảng bá càng rộng rãi càng tốt bức thông điệp và sứ mệnh của Đức Chúa Giê-su. Rút ra từ những lời dạy của Đức Chúa Giê-su và Kinh thánh Hê-bơ-ơ, hội thánh đầu tiên là một loại cộng đồng mới, chia sẻ những gì họ có với những ai thiếu thốn, cả trong lẫn ngoài cộng đồng. Qua hành động làm gương và các lời khuyên dạy của các vị lãnh đạo Cơ Đốc giáo đầu tiên được ghi lại trong các bức thư mà họ gửi cho các hội thánh lúc ấy, họ kêu gọi các tín hữu hãy sống một cuộc đời trung tín và cho sự phục vụ, đặc biệt cho những người cần giúp đỡ.